

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg

J.nr. 2016 - 4189

Den 18. april 2016

Miljø- og fødevareministerens besvarelse af spørgsmål nr. 2 til L 137, forslag til lov om ændring af dyreværnsloven (Skærpelse af straffen i grove dyreværnsager, meddelelse af påbud og forbud, ophævelse af krav om tilladelse til æglægningsbure), stillet den 12. april 2016 af Karina Due (DF).

Spørgsmål nr. 2 til L 137

”Kan ministeren oplyse, hvilke forhold der i praksis tages i betragtning i forbindelse med overvejelsen om rettighedsfrakendelse i dyreværnsager?”

Svar

Jeg har forelagt spørgsmålet for Fødevarestyrelsen, som oplyser følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

”Fødevarestyrelsen har lagt til grund, at der spørges til forhold, der er tillagt betydning i domspraksis om rettighedsfrakendelse i sager omfattet af § 29 i dyreværnsloven. Hertil kan jeg oplyse, at Fødevarestyrelsen i domme har set eksempler på, at retten i sin vurdering af rettighedsspørgsmålet har inddraget:

- om tiltalte tidligere har været straffet af betydning for sagen,
- om der har været foretaget opfølgende kontrolbesøg,
- om der er tale om et enkeltstående forhold, at der var tale om en kort periode, hvor dyrene blev behandlet groft uforsvarligt, mens den tiltalte var for syg til selv at passe dem,
- om den tiltalte efterfølgende har holdt dyr, uden at det har givet anledning til bemærkninger,
- den tid der er gået siden forholdet er begået, og
- om der er nærliggende risiko for, at den tiltalte igen ved sit dyrehold vil begå overtrædelse af dyreværnsloven.”

Esben Lunde Larsen

/

Charlotte Røgild Knusen